

Davacı : Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği

Vekilleri : Av. Nurten Çağlar Yakış, Av. Nurçil Soykut
Atatürk Bulvarı, No:131/9 Bakanlıklar - ANKARA

Davalı : Başbakanlık - ANKARA

Davanın Özeti : 25.7.2006 tarih ve 26239 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin; öncelikle dayanağı olan 5449 sayılı sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun bazı maddelerinin Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulması gerektiği, esasa ilişkin olarak; Kalkınma Kurulu üyelerinin belirlenmesi konusunda Yasa'da herhangi bir ölçüt bulunmadığından, idareye tanınan yetkinin keyfiliğe yol açacağı, bu durumun Anayasa'da belirtilen hukuk devleti ve hukuk güvenliği ilkelerine aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istenmektedir.

Savunmanın Özeti : Kalkınma ajanslarının yerel yönetimler veya diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla hiyerarşik bir bağının bulunmadığı; il valilerinin, ajansların yönetim kurullarının başkanı olması nedeniyle, Anayasa'da öngörülen idarenin bütünlüğü ilkesine uygun düzenleme yapıldığı; bölgesel ve etkin kalkınmanın hedeflendiği; bölgesel kalkınma planlarının ulusal kalkınma planlarına aykırılığının söz konusu olmadığı; düzenlemenin katılımcı demokrasinin gerçekleştirilmesine yönelik olduğu savlarıyla hukuki dayanaktan yoksun olduğu ileri sürülen davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Mustafa Şişaneci

Düşüncesi : Yönetmeliğin dayanağı olan 5449 sayılı Yasa'da, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı'na kalkınma ajanslarının sadece yatırım destek ofislerine ilişkin olarak yetki tanınmakta olup, Bakanlar Kurulunca kuruluş kararnamesinde belirlenmesi öngörülen konulara ilişkin hükümlerin, dayanağı Yasa hükümlerine aykırı olarak Yönetmelikle düzenlenmesinde hukuka uyarlık bulunmadığından, yatırım destek ofislerine ilişkin hükümler dışındaki maddelerin iptali; yatırım destek ofislerine ilişkin hükümler yönünden davanın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Yalçın Macar

Düşüncesi : Dava, Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin, bu Yönetmeliğin dayanağını oluşturan 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Yasa'nın Anayasa'ya aykırı olduğu savıyla iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onuncu Dairesi'nin 16.3.2007 günlü, E:2006/5588 sayılı kararıyla, 5449 sayılı Yasa'nın 2., 3., 4., 7., 8., 10. ve 15. maddelerinin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmuş; Anayasa Mahkemesi'nin 30.11.2007 günlü, 2007/91 sayılı kararıyla, iptali istenilen Yasa kurallarının Anayasa'ya aykırı olmadığı sonucuna ulaşılarak, itiraz yoluyla açılan

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2006/5588
Karar No : 2009/1879

dava reddedilmiştir. Böylece davacının 5449 sayılı Yasa'nın ilgili kurallarının Anayasa'ya, bu nedenle de dava konusu Yönetmeliğin hukuka aykırı olduğu savının dayanağını kalmamıştır. Bununla birlikte, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 20. maddesinin 1. fıkrasında Danıştay'ın bakmakta olduğu davaya ait her çeşit incelemeyi kendiliğinden yapacağı belirtildiği dikkate alındığında, dava konusu Yönetmeliğin hukuka ve 5449 sayılı Yasa'ya uygun olup, olmadığının ayrıca değerlendirilmesi gerektiği tartışmasızdır.

Anayasa Mahkemesi'nin 30.11.2007 günlü, 2007/91 sayılı kararında; kalkınma ajansları, Anayasa ile Devlete verilen kamu kesimi ile birlikte özel kesimin ekonominin gereklerine ve sosyal amaçlara uygun çalışmalarını sağlayacak ekonomik ve sosyal politikaları uygulamak görevini yerine getiren, karma nitelikli kamu tüzel kişileri olarak nitelendirilmiş; Bakanlar Kurulu'nun ajansın kurulacağı bölgeleri düzenleme yetkisini kullanırken bölgelerin değişen teknik ve ekonomik gereklerini; kalkınma kuruluna temsilci gönderecek kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim ve sivil toplum kuruluşlarını, bunların gönderecekleri temsilci sayısını, görev sürelerini ve diğer hususları belirleme yetkisini kullanırken kuruluşlar arasındaki denge ile bunların bölgesel kalkınmaya sağlayabilecekleri olası katkıları, bölgedeki nispi ağırlıkları, bölge potansiyelini taşıma kapasitelerini dikkate alacağı vurgulanarak, bu yetkilerin verilmesinin yasama yetkisinin devri anlamına gelmeyeceği sonucuna ulaşılmış; diğer yandan kalkınma ajanslarının görev ve yetkilerinin yanı sıra bunların 26 ayrı bölgede kurulacağı göz önünde bulundurulduğunda, bunlar arasında koordinasyonun sağlanmasının, görev, yetki ve denetim yönünden bağlantısı bulunan Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) tarafından yerine getirilmesinin de Anayasa'ya aykırılık oluşturmadığı ifade edilmiş; kalkınma ajanslarının kuruluş amaçlarının, görev ve yetkilerinin, personelinin nitelik, statü ve haklarının, gelirleri ve giderlerinin, yönetilecek fonların, bütçe sonuçları ile denetiminin ve yatırım destek ofisleri ile bu ofislerin görev, yetki ve bu ofislere başvuru konularının Yasa'da düzenlendiği noktadan hareketle, Yasa'da gösterilen bu esas ve usuller dışında DPT'ye ayrıntıları düzenleme yetkisi verilmesinin yasama yetkisinin devri anlamına gelmediği belirtilmiştir.

Anayasa Mahkemesi'nin, Anayasa'ya uygunluk denetiminin kapsamında ilgili yasa kurallarının yasama yetkisinin devri anlamını taşıyıp, taşımadığı yönünden yaptığı bu değerlendirmelerinin, 5449 sayılı Yasa'nın Bakanlar Kurulu'na tanıdığı kararname ile düzenleme yetkisi ile DPT'ye tanıdığı düzenleme yetkisinin anlamının ve kapsamının, açılan iptal davasında idari yargı yerince ve idare hukuku ilkelerine göre belirlenmesini engellemediği açıktır.

Bu çerçevede incelendiğinde, dava konusu Yönetmeliğin, aşağıda belirtilen kuralları dışında kalan düzenlemelerinin, Yasa'nın davalı idareye tanıdığı düzenleme yetkisi kapsamında tesis edildiği ve 5449 sayılı Yasa'ya aykırı bir yönünün bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Bununla birlikte, 5449 sayılı Yasa'nın 8. maddesinde kalkınma ajansı kamu tüzel kişiliğinin danışma organı niteliğindeki "Kalkınma Kurulu" nun oluşumu düzenlenmiş; maddenin

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2006/5588
Karar No : 2009/1879

üçüncü fıkrasında, bu kurula temsilci gönderecek kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim ve sivil toplum kuruluşlarının ve bunların gönderecekleri temsilcilerin sayısının, görev süresinin ve diğer hususların kalkınma ajansının kuruluşuna dair Bakanlar Kurulu kararında, yani kuruluş kararnamesinde belirlenmesi öngörülmüştür. Maddenin dördüncü fıkrasında da, kalkınma kurulunun yapacağı ilk toplantıda kendi üyeleri arasından bir başkan ve başkan vekili seçeceği belirtilmiştir.

Kalkınma kurulunun başkan ve başkan vekilinin seçimi Yönetmeliğin 6. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenerek, aday sayısının ikiden fazla olması halinde seçimin iki turlu yapılması, ilk turda adaylar arasından en fazla oyu alan iki adayın ikinci tur oylamaya katılması, ikinci turda toplantıya katılanların çoğunluğunun oyunu alan adayın başkan, diğer adayın ise başkan vekili olarak seçilmesi esası benimsenmiştir. Görüldüğü üzere, getirilen düzenlemeyle aynı oylamayla hem başkanın, hem başkan vekilinin seçimi yapılmaktadır. Başka bir ifadeyle, örneğin iki aday varsa, oy verilen üyenin başkan, oy verilmeyenin ise başkan vekili olarak belirlendiği bir seçim söz konusudur. Ancak seçim kavramı, hem adayın aday olmak yolundaki, hem da seçmenin seçime girenin aday olduğu göreve seçilip, seçilmemesi biçimindeki iradelerinin açıkça ortaya konulmasını gerektiren bir süreci ifade etmektedir. Dava konusu düzenlemede ise seçmenin, katılan adaylardan hangisinin başkan olması gerektiği yolundaki iradesiyle, seçmediği diğer adayı başkan vekili olarak belirlediği kabul edilmektedir. Bunun ise seçim olarak nitelendirilmeyeceği açık olup, düzenleme hukuka ve 5449 sayılı Yasa'nın 8. maddesine aykırıdır.

Yönetmeliğin 6. maddesinin 3. fıkrasında, 5449 sayılı Yasa'nın 8. maddesine koşut biçimde, kalkınma kurulu başkan ve başkan vekilinin görev süresinin iki yıl olduğu ve bunların temsil ettikleri kurum ile mensubiyetinin sona ermesi durumunda başkan ve başkan vekilliği görevlerinin de sona ermesi kabul edilmiş; öte yandan ölüm, istifa, iflas, kısıtlanma, özgürlüğü bağlayıcı bir ceza alınması veya yüz kızartıcı suç ya da terör suçu işlenmesi durumlarında başkanlık ve başkan vekilliği görevlerinin sona ereceği hükme bağlanmıştır.

Ancak 5449 sayılı Yasa'nın bu düzenlemenin dayanağını oluşturan 8. maddesinde, kalkınma kurulu başkan ve başkan vekilliği görevi için aranılan koşullar kalkınma kurulu üyesi olmak ve kalkınma kuruluna temsilcisi olarak geldiği kurum ile mensubiyetinin devamı olarak gösterilmiş; bunun dışında, kalkınma kurulunun üyelerinin görev süresi ve diğer hususların kuruluş kararnamesinde düzenlenmesi öngörülmüş olup, kurul üyeliğini, bu kapsamda kalkınma kurulu başkanlığı ve başkan vekilliği görevini sona erdiren nedenlerin de kuruluş kararnamesinde gösterilmesi gerekmektedir. Bu durumda, davalı idarenin Yasa'nın 4. maddesiyle çerçevesi çizilen düzenleme alanını aşarak, Yasa'da yer almamasına karşılık, kuruluş kararnamesinde gösterilmesi gereken hususları Yönetmelik kuralıyla düzenlemesinin dayanağı bulunmamaktadır.

Öte yandan Yönetmeliğin her ajansın kendisine bir isim ve amblem belirlemesine ilişkin 28. maddesi de, ajansın isim ve ambleminin kuruluş kararnamesinde gösterilmesi

gerektiğinden, aynı gerekçelerle Yasa'ya aykırıdır.

Açıklanan nedenlerle, dava konusu Yönetmeliğin 6. maddesinin 2. ve 3. fıkraları ile 28. maddesinin iptali, davanın Yönetmeliğin diğer maddelerinin iptali istemine ilişkin kısmının ise reddi gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince duruşma için önceden belirlenen 3.3.2009 tarihinde davacı vekili Av. Nurten Çağlar Yakış'ın geldiği, davalı Başbakanlığı temsilen hukuk müşaviri Tülin Şencan'ın, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı'ndan Hüseyin Güzeler ve Ersoy Çetin'in geldiği; Danıştay Savcısının hazır olduğu görülmekle açık duruşmaya başlandı. Taraflara söz verilip dinlendikten, Danıştay Savcısının düşüncesi alındıktan, taraflara son kez söz verildikten sonra duruşmaya son verildi. Dava dosyası incelenip, işin esasına geçildi, gereği görüldü:

Dava; 25.7.2006 tarih ve 26239 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin iptali ve bu Yönetmeliğin dayanağı olan 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun bazı maddelerinin Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle Anayasa Mahkemesine başvurulması istemiyle açılmıştır.

Dairemizin 16.3.2007 tarih ve E:2006/5588 sayılı kararıyla, 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun 2, 3, 4, 7, 8, 10 ve 15. maddelerinin Anayasaya aykırı olduğu kanısına ulaşılması nedeniyle, anılan maddelerin iptali için Anayasa Mahkemesine başvurulmuş, Anayasa Mahkemesinin 30.11.2007 tarih ve E:2006/61, K:2007/91 sayılı kararıyla;

"5449 sayılı Yasa'yla kamu kesimi, özel kesim ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinin katılımıyla yeni ve kendine özgü bir yapı oluşturulmasının, Anayasa'nın 166. maddesi uyarınca Devlet'e verilen planlama görevi gereği, ulusal kalkınma planı ve programlarda öngörülen ilke ve politikalarla uyumlu olarak bölgesel gelişmeyi hızlandırmak, sürdürülebilirliğini sağlamak, bölgelerarası ve bölge içi gelişmişlik farklarını azaltmak üzere teşkilat kurulmasına yönelik olduğu anlaşılmaktadır.

Anayasa'nın idarenin bütünlüğü ve kamu tüzel kişiliğiyle ilgili 123. maddesinin üçüncü fıkrasında, "kamu tüzel kişiliği ancak kanunla veya kanunun açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulur" denilmektedir. 5449 sayılı Yasa'ya göre kalkınma ajansları da Yasa'nın açıkça verdiği yetkiye dayanılarak kurulmaktadır.

Anayasa ile devlete verilen görev, kamu kesimi ile birlikte özel kesimin ulusal ekonominin gereklerine ve sosyal amaçlara uygun çalışmalarını sağlayacak ekonomik ve sosyal politikaları uygulamaktır. Bu görevler Anayasa'nın öngördüğü idari yapı içinde yerine getirilebileceği gibi özel kuruluşlar tarafından ya da kalkınma ajanslarında olduğu gibi kendine özgü karma yöntemlerle de yerine getirilebilir. Yasakoyucunun, devletin Anayasa'yla kendisine

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2006/5588
Karar No : 2009/1879

verilen ekonomik, sosyal görev ve amaçlarını gerçekleştirilmesi yönünde ulusal ekonominin, ulusal ve bölgesel planlamanın ve kalkınmanın gereklerine ve sosyal amaçlara uygun olarak anayasal sınırlar içinde düzenlemeler getirebileceği gibi bunları değiştirmeye ve kaldırmaya da yetkili olduğu açıktır.

Kamu kesimi, özel kesim ve sivil toplum kuruluşları arasındaki işbirliğini geliştirmek, kaynakların yerinde ve etkin kullanımını sağlamak ve yerel potansiyeli harekete geçirmek suretiyle, ulusal kalkınma planı ve programlarında öngörülen ilke ve politikalarla uyumlu olarak Yasa'da sayılan hizmetleri yaparak bölgesel gelişmenin hızlandırılması, sürdürülebilirliğinin sağlanması, bölgeler arası ve bölge içi gelişmişlik farklarının azaltılması amaçlandığından, kendine özgü bir yapının oluşturulmasına ilişkin dava ve itiraz konusu kurallarda Anayasa'ya aykırılık bulunmamaktadır.

Öte yandan, Anayasa'nın 7. maddesinde, "Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisi'nindir. Bu yetki devredilemez",..... Yasakoyucu, gerektiğinde sınırlarını belirlemek koşuluyla bazı konuların düzenlenmesini idareye bırakabilir. Bu bağlamda, sık sık değişik önlemler alınmasına veya bunların kaldırılmasına gerek görülen ekonomik, teknik veya benzeri alanlarda temel kurallar saptandıktan sonra ayrıntıların düzenlenmesinin idareye verilmesi, yasama yetkisinin devri olarak nitelendirilemez.

Bakanlar Kurulu, ajansın kurulacağı bölgeleri düzenleme yetkisinde bölgelerin değişen teknik ve ekonomik gereklerini, kalkınma kuruluna temsilci gönderecek kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim ve sivil toplum kuruluşlarının gönderecekleri temsilcilerin sayısı, görev süresi ve diğer hususların belirlenmesi yetkisinde ise kuruluşlar arasındaki denge ile bunların bölgesel kalkınmaya sağlayabilecekleri muhtemel katkıları, bölgedeki nispi ağırlıkları, bölge potansiyelini taşıma kapasiteleri ile birlikte Yasa'nın bölgesel gelişmeyi hızlandırmak, bölgeler arası ve bölge içi gelişmişlik farklarını azaltmak amacını ve kapsamını gözeteneğinden verilen yetkiler yasama yetkisinin devri anlamına gelmez.

Kalkınma planları ve yıllık programları hazırlamak, uygulanmasını izlemek ve koordine etmek, değerlendirmek ve gerektiğinde kalkınma planı ve yıllık programlarda usulüne uygun değişiklik yapmak ve bölgesel veya sektörel bazda gelişme programları hazırlamakla görevli olan DPT aynı zamanda bölge planlarını yapmak veya yaptırmakla da görevlidir. Kalkınma ajanslarının görev ve yetkileri ile 26 ayrı bölgede kurulacağı göz önünde bulundurulduğunda bunlar arasında koordinasyonun sağlanması ve bunun görev, yetki ve denetim yönünden bağlantısı bulunan DPT tarafından yerine getirilmesi Anayasa'ya aykırılık oluşturmaz. Kalkınma ajanslarının kuruluş amaçları, görev ve yetkileri, personelinin nitelik, statü ve hakları, gelirleri, giderleri, yönetilecek fonlar, bütçe, bütçenin hazırlanması ve kabulü, bütçe sonuçları ve denetim ile yatırım destek ofisleri, yatırım destek ofislerinin görev ve yetkileri, yatırım destek ofislerine başvuru konuları Yasa'nın ilgili maddelerinde düzenlenmiştir. Bu maddelerde belirtilen esas ve usuller dışında DPT'ye ayrıntıya ilişkin düzenleme yetkisi verilmesi de yasama yetkisinin devri anlamına gelmez."

gerekçesiyle, anılan maddelerin Anayasa'ya aykırı olmadığına ve Dairemizin başvurusunun reddine karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla yapılan bir başvuru üzerine, Mahkemece, itiraza konu yasa kurallarının Anayasa'ya aykırı olmadığına karar verilmiş olması, bu yasa dayanak alınarak yürürlüğe konulan düzenleyici idari işlemlerin, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesi uyarınca yetki, şekil, sebep, konu ve amaç yönlerinden biri ile hukuka aykırı olup olmadıklarının irdelenmesi imkanını ortadan kaldırmamaktadır. Zira, Anayasa'nın 125. maddesinde de belirtildiği üzere idarenin her türlü işlem ve eylemine karşı yargı yolu açıktır.

Dava konusu Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik, 5449 sayılı Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevleri Hakkında Kanunun 4. maddesinin birinci fıkrası ile ikinci fıkrasının (h) bendi hükümlerine dayanılarak hazırlanmıştır.

5449 Yasa'nın sözü edilen 4. maddesinin birinci fıkrasında, **Ajansların ulusal düzeyde koordinasyonundan Devlet Planlama Teşkilatının sorumlu olduğu**; ikinci fıkrasının (h) bendinde ise, Devlet Planlama Teşkilatının, plân ve programlara, yapılacak yardım ve transferlere, personelin nitelik ve istihdamına, bütçe ve muhasebe standartlarının kullanımına, faaliyet raporlarına, izleme, değerlendirme ve denetime ilişkin esas ve usûller ile **yatırım destek ofislerinin çalışma esas ve usûllerini ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşünü alarak belirleyeceği** hükümleri yer almaktadır.

Görüldüğü üzere, dava konusu Yönetmeliğin dayanağı olan Yasa'nın 4. maddesinde, Ajansların ulusal düzeyde koordinasyonun sağlanması görevi Devlet Planlama Teşkilatına verilmiş iken, aynı maddenin ikinci fıkrasının (h) bendinde de, Devlet Planlama Teşkilatına ajansların bazı organlarının çalışma esas ve usûllerini, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının görüşünü alarak belirleme görev ve yetkisi verilmiştir. Anılan Yasa maddesinde de açıkça ifade edildiği üzere, Devlet Planlama Teşkilatının, çalışma esas ve usûllerini belirleyeceği ajansın tek organı **"yatırım destek ofisleri"**dir. Dolayısıyla yatırım destek ofisleri dışında, ajans organlarının çalışma usul ve esaslarının belirlenmesine ilişkin olarak Devlet Planlama Teşkilatına verilmiş herhangi bir görev ve yetki bulunmamaktadır.

Diğer taraftan, belirtilen bu durumu destekler nitelikte olmak üzere, 5449 sayılı Yasa'nın 8. maddesinin üçüncü fıkrasında, kalkınma kuruluna temsilci gönderecek kamu kurum ve kuruluşları ile özel kesim ve sivil toplum kuruluşlarının gönderecekleri temsilcilerin sayısı, görev süresi ve **"diğer hususların"**, **kuruluş karnamesi ile belirleneceği** hükme bağlanmaktadır. Dolayısıyla, 4. maddenin ikinci fıkrasının (h) bendi dışında kalan hususların, Bakanlar Kurulu'nca yürürlüğe konulacak kuruluş karnamesinde belirleneceği hususu tartışmasızdır.

Bakılmakta olan bu davaya konu olan Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu "Devlet

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2006/5588
Karar No : 2009/1879

Bakanlığı ve Başbakan Yardımcısı" tarafından düzenlenmiş ve 25.7.2006 tarih ve 26239 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş; Yönetmeliğin "Yürütme" başlıklı 35. maddesinde de Müsteşarlığın bağlı olduğu Bakan tarafından yürütüleceği hükmüne yer verilmiştir.

Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 1. maddesinde, Yönetmeliğin amacı ve kapsamı; 2. maddesinde dayanağı; 3. maddesinde tanımlar; 19-27. maddeler arasında, yatırım destek ofisleri ve bu organın çalışma usul ve esasları; 30. maddesinde hukuki konu ve uyuşmazlıklarda danışmanlık; 31. maddesinde personeli bilgilendirme; 32. maddesinde kamuoyunu bilgilendirme; 33. maddesinde Müsteşarlığın düzenleme yetkisi; 34. maddesinde yürürlük ve 35. maddesinde de Yönetmeliğin yürütülmesine ilişkin hususlar düzenlenmiştir.

Anılan düzenlemeler, 5449 sayılı Yasa'da Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı'na yatırım destek ofisleri konusunda tanınan yetki çerçevesinde bulunmakta olup; içerikleri itibarıyla de hukuka aykırılık taşımamaktadır.

Yönetmeliğin diğer maddelerine gelince;

Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin; 4-14 maddeleri arasında; **Kalkınma Kuruluna** ilişkin temel ilkeler ve bu kurula ilişkin olarak; ilk toplantı, başkan ve başkan vekili seçimi ile divan kurulu başkanlığı seçimi, toplantı zamanı ve toplantı ve karar yeter sayısı, toplantı gündemi ve çağrı usulü, başkanlık divanı, görüşmeler ve yönetim, kurulda düzenin sağlanması, oylama usulleri, birleşime son verilmesi, tutanak düzenlenmesi konuları; 15-18 maddeleri arasında; **yönetim kuruluna** ilişkin olarak; kurul kararları, ilk toplantı, toplantı ve karar yeter sayısı, yönetim kurulunun çalışma usulleri; 28. maddesinde, **çeşitli ve son hükümlere** ilişkin ajansın ismi ve amblemi; 29. maddesinde de, çalışma birimleri düzenlenmiştir.

Dava konusu Yönetmeliğin sözü edilen bu maddelerinde, Devlet Planlama Teşkilatına, dayandığı Yasa'nın 4. maddesinin ikinci fıkrasının (h) bendinde tanınan "**yatırım destek ofisleri**"nin çalışma usul ve esaslarının belirlenmesi yanında, Yasa'da çerçevesi çizilen yetki sınırı aşılacak suretiyle, yatırım destek ofisleri dışında ajansın diğer organlarına ilişkin bulunan ve Bakanlar Kurulu tarafından "kuruluş kararnamesinde" belirlenmesi gereken hususların da düzenlendiği açık olduğundan, bu hükümlerde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Nitekim, 5449 Yasa'nın 4. maddesinin ikinci fıkrasının (h) bendinde, Devlet Planlama Teşkilatının, yatırım destek ofislerinin çalışma esas ve usûlleri dışında, plân ve programlara, yapılacak yardım ve transferlere, personelin nitelik ve istihdamına, bütçe ve muhasebe standartlarının kullanımına, faaliyet raporlarına, izleme, değerlendirme ve denetime ilişkin esas ve usûlleri konusunda düzenleme yapma yetkisi tanınmış olup, 25.7.2006 tarih ve 26239 sayılı Resmi Gazete'de "Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" ile "Personel Yönetmeliği";

T.C.
DANIŞTAY
ONUNCU DAİRE
Esas No : 2006/5588
Karar No : 2009/1879

28.9.2006 tarih ve 26303 sayılı Resmi Gazete'de de "Bütçe ve Muhasebe Yönetmeliği" Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı tarafından yayımlanarak yürürlüğe konulmuştur.

Sonuç olarak, dava konusu Yönetmeliğin; dayanağı Yasa'da, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı'na kalkınma ajanslarının sadece yatırım destek ofislerine ilişkin olarak tanınan yetki aşılacak suretiyle, Bakanlar Kurulunca kuruluş kararnamesinde belirlenmesi öngörülen hükümlere aykırı olarak düzenleme getiren maddelerinde hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 25.7.2006 tarih ve 26239 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan, Kalkınma Ajanslarının Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin; 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 28. ve 29. maddelerinin **İPTALİNE**; dava konusu Yönetmeliğin iptal edilen maddeler dışındaki diğer maddelerine yönelik kısım yönünden **DAVANIN REDDİNE**, aşağıda dökümü yapılan 171,20 TL. yargılama giderinin yarısı olan 85,60 TL'nin davacı üzerinde bırakılmasına, diğer yarısı olan 85,60 TL'nin ve kararın verildiği tarihte yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi uyarınca belirlenen 1.250,00.-TL avukatlık ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine 16.3.2009 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye	Üye
Mehmet ÜNLÜÇAY	Ahmet BAŞPINAR	İbrahim BERBEROĞLU	Tülin ÖZDEMİR	Kemal BİLECEN

Yargılama Giderleri :

Harçlar : 65,70.-TL.
Posta Gideri : 105,50.-TL.
Toplam : 171,20.-TL.